

ERKENDE BEMIDDELAARS en niet ERKENDE BEMIDDELAARS

Er bestaan momenteel twee categorieën van bemiddelaars: erkende bemiddelaars en niet erkende bemiddelaars.

De erkenning

Om als bemiddelaar erkend te worden moet men minimaal aan de volgende voorwaarden voldoen. (artikel 1726, §1ste van het Gerechtelijk Wetboek) :

1. het gevolg hebben van een theoretische opleiding met inzonderheid en juridisch component en praktische vorming in bemiddelingsvaardigheid en het bemiddelingspraktijk in de zin van het Wetboek en geslaagd zijn voor de desbetreffende evaluatieproeven; Deze opleiding, die momenteel minimaal 90 uur duurt, inclusief 30 uur gespecialiseerde opleiding, zal vanaf september 2020 worden uitgebreid tot minimaal 100 uur;
2. de met het oog op de uitoefening van de bemiddeling noodzakelijke waarborgen bieden inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid.
3. niet het voorwerp zijn geweest van een in het strafregister opgenomen veroordeling die onverenigbaar is met de uitoefening van de functie van erkend bemiddelaar;
4. geen tuchtsanctie of administratieve sanctie hebben opgelopen die onverenigbaar is met de uitoefening van de functie van erkend bemiddelaar noch het voorwerp zijn geweest van een intrekking van een erkenning;
5. schriftelijk verklaren in te stemmen met de deontologische code opgesteld door de federale bemiddelingscommissie, en haar na te leven voor de hele duur van de erkenning.

Bovendien is sinds de recente hervorming van de wet van 18 juni 2018, de titel van erkende bemiddelaar beschermd, aangezien de wet het illegale gebruik van de titel van erkende bemiddelaar verbiedt evenals de illegale uitoefening van het beroep en de medeplichtigheid aan dergelijke misdrijven (artikel 227quater van het wetboek van strafrecht voorziet in een boete van 200 euro in het geval van een dergelijk misdrijf).

Permanente opleiding

Erkende bemiddelaars zijn verplicht om een permanente opleiding te volgen waarvan het programma werd geaccrediteerd door de Federale Bemiddelingscommissie.

Momenteel moet deze opleiding ten minste 18 uur duren, eventueel gespreid over twee opeenvolgende jaren (zie artikel 1 van het besluit van 18 december 2008) gewijzigd bij het besluit van 11 juni 2009, 6 mei 2010 en 28 april en 9 juni 2011 tot vaststelling van de verplichtingen van erkende bemiddelaars met betrekking tot bij- en nascholing).

Het niet rechtvaardigen van opleidingsuren kan leiden tot sancties die kunnen gaan tot intrekking van de goedkeuring.

Goedkeuring van de bemiddelingsovereenkomst

a) Bemiddeling met behulp van een erkende bemiddelaar

Indien een akkoord wordt bereikt door een erkende bemiddelaar, goedgekeurd door de Federale Bemiddelingscommissie, kunnen de partijen of één van hen de bereikte bemiddelingsovereenkomst ter goedkeuring voorleggen aan de bevoegde rechtbank. (Art.1733 van het Gerechtelijk Wetboek). Dit akkoord moet ook door de bemiddelaar zijn ondertekend.

Dit verzoek om homologatie wordt ingediend door middel van een eenvoudig verzoek dat de partijen zelf kunnen ondertekenen als ze allemaal akkoord gaan, doch dat de handtekening van een advocaat is vereist als het slechts door één van de partijen wordt ingediend.

De rechter kan de homologatie van de overeenkomst alleen weigeren als deze in strijd is met de openbare orde of als het akkoord dat is bereikt als gevolg van gezinsbemiddeling in strijd is met de belangen van minderjarige kinderen (Art. 1733, alinea 2 van het Gerechtelijk Wetboek).

Indien de overeenkomst aan deze voorwaarden voldoet, zal de rechter een homologatiebevel uitvaardigen dat dezelfde gevolgen zal hebben als een vonnis in onderling overleg en dus door de deurwaarder ten uitvoer kan worden gelegd. De partijen kunnen niet in beroep gaan tegen deze uitspraak.

De tussenkost van een erkende bemiddelaar zorgt er dus voor dat de partijen bij een conflict hun overeenkomst kunnen laten goedkeuren en deze zo nodig kunnen afdwingen.

Deze procedure heeft het voordeel dat zij goedkoop is, aangezien alleen de gerechtskosten voor de aanvraag en de kosten voor de verzending van de beslissing moeten worden betaald.

Bovendien kan de rechtbank, indien de bemiddeling door de rechtbank wordt aanbevolen, alleen een erkende bemiddelaar aanwijzen.

b) Buitengerechtelijke bemiddeling zonder de hulp van een erkende bemiddelaar

Partijen die een geschil willen oplossen, kunnen vrijelijk hun toevlucht nemen tot bemiddeling met de hulp van een niet-geaccrediteerde bemiddelaar. Het is immers niet verplicht om zich daarbij te laten bijstaan door een geaccrediteerde bemiddelaar.

Het bijzondere aan dit soort bemiddeling is dat de daaruit voortvloeiende overeenkomst niet door de rechter kan worden gehomologeerd. De partijen zullen dan:

- of een beroep doen op een notaris die zijn akkoord geeft in de vorm van een notariële akte
- of, indien de overeenkomst wordt bereikt terwijl er een gerechtelijke procedure gaande is, een vonnis van overeenstemming laten vastleggen;
- of een procedure in te voeren om de bereikte overeenkomst af te dwingen als deze niet wordt nageleefd.

Patrick Kileste

